

Hitlerjev program se bo razvijal na Podonavje in balkanske države

Hitlerjeva politika bo obrnjena zdaj v prvi vrsti doli ob Podonavju na balkanske države. Prvi strah topogledno je pokazal romunski kralj Karol, ki je organiziral svoj kabinet v smeri naklonjenosti Hitlerju, ker se boji, da bo Hitler stal za zahtevo Madžarov, da se odzve Romuniji Sedmograško in se jo da nazaj Madžarski. Balkanske države so izgubile z usodo Češke vsako podporo iz zapadne Evrope, zato se morajo pripraviti na Hitlerjev pohod s tem, da si zagotovijo prijateljstvo Nemčiji.

Jugoslovanski ministerski predsednik Stojadinović igra kaj spretno vlogo in je zavaroval meje svoje države s tem, da je ohranil prijateljstvo Nemčije in Italije. Da je njegova politika prava, kaže usoda Čehoslovaške. V koliko se narod v Jugoslaviji strinja z njegovo politiko, bodo pokazale prihodnje volitve.

Nemški vohuni prijeti v Centralni Ameriki

Panama, 16. oktobra. — Vojaška policija Zedinjenih držav je prišla štiri nemške vohune, vključno eno žensko, katere se je zasačilo, ko so fotografirali okoliščino trdnjave Randolph. Dognalo se je, da so vsi štirje uslužbeni pri German Hagap, Lloyd parobrodni družbi.

Vohuni so dospeli do vrat trdnjave Randolph v avtomobilu in rekli straži, da bi šli radi na pošto. Straža jih je vprašala, če imajo kak fotografski aparat s seboj. To so zanikali. Ker jih ni bilo dve uri nazaj, je straža opozorila narednika, naj jih poišče. Ta jih je našel, ko so jemali slike na Caleta Pointu. Vojaška oblast jim je zaplenila kamero in avto. Točka, katero so vohuni fotografirali, varje vhod v Panamski prekop iz Atlantika.

Panamska zona je najbolj utrjen kraj, kar jih ima pod seboj vlada Zedinjenih držav. To je jako važna strateška točka, ker je najbližji prehod iz Atlantika v Pacifik in če so vohuni uničili ali zavzame Panamski prekop, bi bil to velik udarec za Zedinjene države v slučaju vojne.

Nadzorstvo nad relifariji

Columbus, O. — Državni avditor Ferguson je preračunal, da si bo država prihranila do \$432.000 denarja po zadnjem čiščenju v Clevelandu, Cantonu, Akronu, Toledo in Columbusu, ko se je črtalo več kot eno tretjino oseb z religioznih listov. Vse te osebe, kot se je pronašlo v preiskavi, imajo svojih sredstev dovolj za preživljanje.

Združeni mlad. zbori

V sredo 19. oktobra ob osmih se vrši važna seja zastopnikov in zastopnic Združenih mladinskih pevskih zborov v dvorani št. 2 SND, novo poslopje. Podano bo natančno računsko poročilo iz zadnjega skupnega koncerta in ukrepalo se bo o več drugih važnih zadevah. Prošeni so vsi mladinski zborovi, da se gotovo udeležijo te važne seje.

NAPETOST NA PODONAVJU

Komarom, Madžarska. — Na obeh straneh Donave stoji pripravljene čete Madžarov in Čehoslovakov. Na madžarski strani reke prihaja vedno več čet, ki se postavljajo v pozicijo. Na čehoslovski strani postavljajo častniki vojake v bojno črto, obrnjeno proti Madžarski. Iz Prage se poroča, da ima Čehoslovaška ob madžarski meji 500.000 do 750.000 vojakov.

Budapest, Madžarska. — Madžarska vlada se trudi najti pot, da bi se česko-madžarsko vprašanje rešilo mirnim potom in da bi se zopet začelo z dogovori, ki so se zadnji teden naglo prekinili. Poroča se, da je nasvetoval Hitler, naj bi se imenovala komisija Čehoslovaške, Madžarske, Poljske, Anglije, Francije in Italije, sestojeca iz diplomatov teh držav, ki bi naj se ta teden sešli v Nemčiji in rešili sporno vprašanje Čehoslovaške in Madžarske.

Praga. — Več madžarskih državljanov v Ruteniji bo postavljenih pred preki sod, ker so vpriporili nemire v Ruteniji. Obtoženi so tudi, da so razstrelili mostove, napadli en vlak in porezali brzojavne žice. Če bodo spoznani krivim, bodo obsojeni na smrt.

Narod bo odločil

San Francisco, 17. okt. Potem, ko je definitivno odločeno, da je ni več moči v Zed. državah, kateri bi bilo mogoče oprostiti Tom Mooneya iz zaporov, v katerih se nahaja že dvajset let, so njegovi zagovorniki sklenili, da bodo počakali izida generalnih volitev v Californiji. Dva kandidata sta za governorja in sicer eden, republikanec, je izjavil, da ne bo izpustil Mooneya iz zaporov v slučaju izvolitve, in drugi, demokrat, je izjavil, da bo Mooneya v slučaju njegove izvolitve takoj oproščel. Zanimiva je sedanja govnerska tekma v Californiji, ki bo jasno pokazala ali ljudje želijo bivšega delavskega voditelja iz zaporov ali ga želijo še nadalje držati v zaporih. Od governorja bo odvisno in governor ima pravico oprostitve kazencev iz zaporov.

MUSSOLINI HOČE IMETI ŽENSKO DOMA

Rim, Italija. — Mussolini je trdno namenjen, da obdrži laške ženske v kuhinji. Ne mara, da bi delale konkurenco moškim v industriji. Zato je določil, da pri nobenem podjetju ne sme biti več kot 10 odstotkov žensk. Samo tam bo izjema, kjer je ženska roka neobhodno potrebna.

LASTOVKE ODLETE V NEDELJO NA JUG, ČE SE BODO DRŽALE STARE NAVADE

Los Angeles, Cal. — Že zadnjih 65 let opazujejo ljudje čuden pojav med pticami, ki bi se lahko imenovala edinega te vrste, da odlete namreč lastovke, ki gnezdi v zidovju starega samostana Janeza Kapistrana, natančno na 23. oktobra proti jugu in se vrnejo nazaj natančno na 19. marca. Med ljudmi vlada vselej veliko zanimanje, bodo li lastovke odletele na ta dan in potem zopet ugibljajo, če bodo priletele nazaj 19. marca. In, kot rečeno, zadnjih 65 let se je opazovalo, da se lastovke točno drže svoje navade. Tisti dan, ko lastovke

odlete, pravijo Kalifornijčani, da je nastopila zima. Tako se vse zanima za to, da se po radu naznani po vsej deželi, da so lastovke odletele točno ob določenem času.

Ob desetih dopoldne na 23. oktobra se ni nič videti kake izredne aktivnosti pri lastovkah. Okrog poldne pa že začno poletavati mali oddelki teh ljubljanih ptic, kot bi hotele poskušati, če bodo močne dovolj za polet. Ob dvajsetih in 40 minut pa že naznani radio oddajna postaja: lastovke so odletele.

Komplikacije nove delavske postave

Washington, D. C. — Prihodnji pondeljek stopi v veljavo nova vladna delavska postava glede mezde in delovnih ur in pričakuje se, da bo delala mnogo preglavice, predno bo poslovala sto odstotno.

Začeniši z 24. oktobrom, ne sme noben delodajalec, ki je v meddržavni trgovini, plačevati svojim delavcem manj kot 25 centov na uro in delavcev ne sme zaposliti več kot 44 ur na teden, ne da bi jim plačal overtime.

V koliko se bo ta nova postava sedanje administracije upoštevala se ne ve, ker kongres ni dovolil dovolj denarja, da bi se nastavilo dovolj ljudi, ki bi nadzorovali izpolnjevanje te postave. Sedaj se še ne more vedeti, v koliko in kateri delodajalci bodo prizadeti in z gotovostjo se računa, da bodo morale o tem odločevati sodnije, da se določi, katere vrste trgovina spada v "meddržavno trgovino." Pričakuje se, da bo vrhovna sodnija Zedinjenih držav v prihodnjih dveh letih poplavljenja za razsodbe glede te nove postave. Administrator Andrews, pod čigar nadzorstvom bo izpolnjevanje te delavske postave, je že rekel, da se ne bo postopalo z železno roko in da bo vzelo več mesecev, predno bo postava razčiščena in sprejeta od delodajalcev, katerih se bo tikala.

Delavske organizacije se niso odzvale ponudbi Miss Perkins za spravo

Washington, D. C. — Administracija predsednika Roosevelta ni dobila zaupnic od delavskih organizacij, ko je potom delavske tajnice, Miss Perkins, ponudila pomoč za spravo v delavskih vrstah. Miss Perkins je predlagala, da obe delavski uniji, A. F. of L. in C. I. O., izvolita po pet zastopnikov vsaka in ti imenujejo tri nepristranske osebe, kar bi tvorilo komitej trinajstih oseb in da gre ta komitej takoj na delo za spravo med obema unijama.

Voditelji v obeh prizadetih unijah so molče sprejeli ponudbo delavske tajnice. Edino David Dubinsky, predsednik International Ladies' Garment Workers Union, se je izjavil, da bi se moralo na to ponudbo Miss Perkins takoj reagirati. Dubinsky je sam zelo aktiven, da bi se doseglo sporazum med obema delavskima unijama. Splošno se pa sodi, da bi delavski voditelji upoštevali ta vladni nasvet, če bi bil prišel direktno iz ust predsednika Roosevelta in ne iz ust Miss Perkins, katero ne upoštevajo kaj preveč.

ČE NI PRAVA DESETICA

Youngstown, O. — V Youngstownu imajo občestne metre, kjer avtomobilisti lahko parkirajo svoja vozila, če vržejo v meter desetico. John Klumhar je tudi napravil to, toda pomotoma je vrge v meter plehasto desetico, katero mestni sodnik ni spoznal za veljavno niti za parkiranje avtomobilov in je Johna obsodil na \$100 globe.

PREVIDNA MAČKA

Yakima, Wash. — Neka mačka, ki nosi lepo ime "Missus", je postala bolj previdna, kar so ji poredni psi podavili njene mladice. Ko je zdaj pričakovala "vseleaga dogodka", si je naredila gnezdo na drevesu, kakih 10 čevljev od tal in tam zdaj brez skrbi odgaja svoje potomce.

Zopet doma

Mr. in Mrs. Jos. Zgonc, 1123 E. 71st St. sporočata, da se je njihov sin Rudy vrnil iz bolnišnice. Zahvaljuje se vsem, ki so ga obiskovali in za prinese cvetlice. Sedaj ga lahko obiščejo prijatelji na domu staršev.

Route No. 20

Zvezna cesta, ki vodi iz Clevelanda v Madison, Genevo in naprej in je znana pod imenom Route No. 20, je sedaj gotova, ko je bila razširjena in temeljito modernizirana. Je to sedaj najbolj zvezna cesta proti vzhodu.

Važna seja

Seja društva Blejsko jezero št. 27 SDZ se vrši danes zvečer. Pridite, da boste slišali poročila delegatov iz konvencije.

Zadušnica

V sredo ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. John Brusom. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Frank Mezgec, 11307 Dove Ave. je toliko okrevalec, da je šel zopet na delo. Pristrčno se zahvaljuje številnim prijateljem za obiske, cvetlice in druge darove.

Zopet okrevalec

Frank Mezgec, 11307 Dove Ave. je toliko okrevalec, da je šel zopet na delo. Pristrčno se zahvaljuje številnim prijateljem za obiske, cvetlice in druge darove.

Prava in čista resnica o koliziji urednika in avtomobila

Te dni je prišel naš "sobrat" Louis J. Pirc toliko k zavesti, da nam je lahko povedal, kako je prišlo do usodne kolizije med njim in avtomobilom v petek ob pol osmih zvečer na postajališču ulične postaje na 107. cesti in St. Clair Ave. Kot nam je pripovedoval Mr. Pirc, so se dogodki vršili po sledečem vzporedju: Kara je privozila na postajališče in ustavila. Motormon je odprl vrata. Mimo švigne v zadnjem trenutku še en avtomobil. Šel je menda naznanjat čehoslovaško vojno s Hitlerjem, tako se mu je mudilo. Ko prvi avtomobil odvihra, stopi Pirc k vratom, da zasede ulični voz, a v istem trenutku pridrvi neki drugi avtomobilist, ki spravi Pircu namesto v voz ulične kare — v bolnišnico. Pirc je zgubil zavest in se prebudil šele čez dve uri v operacijski sobi bolnišnice. Častno stražo so mu delali dva zdravnik, dve bolničarki, nekaj uslužbencev bolnišnice in dva policista.

Policista pišeta na vso moč, in ko je bilo obvezovanje glave gotovo, sta ga dobila policista v roke. Pirc naj bi povedal, kako se je vse to zgodilo. Oj bedaka, si je mislil Pirc, kako bo žrtvi znano, kako se je zgodilo. Pirc je policistoma le povedal, kako se piše in kje je doma.

Po obvezavi na glavi sta ga bolničarki odpeljali k mizi in komaj se je vsedel, se je pa kri

Obisk Mr. Sawyerja

Včeraj nas je v spremstvu Mr. Frank Surtza obiskal v našem uredništvu Mr. Chas. Sawyer, demokratski kandidat za governorja. Mr. Sawyer je že naš stari znanec, saj je bil naš časopis prvi, ki je podprl njegovo kandidaturu za governorja pred štirimi leti. Razume se, da smo mu tudi v tej kampa-nji obljubili svojo podporo.

Aretacije Židov

Rim, Italija. — Laška tajna policija je aretirala več prominentnih Židov, katere se dolži, da so načelu pritišastovske propagande. Med aretiranimi je tudi dr. Eugenio Colorni, bivši slavn zdravnik v Trstu. Drugi je Dino Philipson iz Florence, bivši državni poslanec in član liberalne stranke. Vsi aretirani bodo sojeni pred posebnim tribunalom.

BALKAN KUPUJE NEMŠKE AVTOMOBILE

Pariz, Francija. — Nemški cenen avtomobili so v balkanskih državah izpodrinili ameriške, francoske in angleške avtomobile. Nemške firme, ki so očitno podprte od vlade, bodo odprele agencije v vseh večjih mestih na Balkanu. Sicer so nemški avtomobili slabše kakovosti kot drugi, pa je njih nizka cena privlačna.

Ray Miller govori

Na shodu, ki ga priredi nocoj večer demokratski klub 32. varde v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. bo glavni govornik Ray T. Miller. Pridite, da boste slišali našega starega demokratskega bojovnika.

Prava in čista resnica o koliziji urednika in avtomobila

Te dni je prišel naš "sobrat" Louis J. Pirc toliko k zavesti, da nam je lahko povedal, kako je prišlo do usodne kolizije med njim in avtomobilom v petek ob pol osmih zvečer na postajališču ulične postaje na 107. cesti in St. Clair Ave. Kot nam je pripovedoval Mr. Pirc, so se dogodki vršili po sledečem vzporedju: Kara je privozila na postajališče in ustavila. Motormon je odprl vrata. Mimo švigne v zadnjem trenutku še en avtomobil. Šel je menda naznanjat čehoslovaško vojno s Hitlerjem, tako se mu je mudilo. Ko prvi avtomobil odvihra, stopi Pirc k vratom, da zasede ulični voz, a v istem trenutku pridrvi neki drugi avtomobilist, ki spravi Pircu namesto v voz ulične kare — v bolnišnico. Pirc je zgubil zavest in se prebudil šele čez dve uri v operacijski sobi bolnišnice. Častno stražo so mu delali dva zdravnik, dve bolničarki, nekaj uslužbencev bolnišnice in dva policista.

Potem so poklicali mestno policijsko ambulanco, katere pa ni bilo pol ure. Jezen nad tako postrežbo je Pirc poklical taksij, ki je prišel v minuti in ga spravil domov, poleg tega ga je voznik taksija spravil v postelj, ker doma pri Pirčevih ni bilo nikogar.

Posledice karambola so bile: tri globoke rane na glavi, ena na vratu, štiri po obrazu, praske po rokah in noge tako otekle, da še danes niso za rabo. Poleg tega popolnoma raztrgana obleka, deloma suknja, toda očala so ostala cela kot tudi žepna ura!

Policija je kmalu iztaknila avtomobilista, ki se piše Wm. Green. Vozil je krasen Buick 1938 sedan. Ker je precej zavarovan, je pripravljen plačati vse. — In konec? Mr. Anton Bobek, ki stanuje že 30 let pri Pircu, je vestno vsak dan opazoval kako zdravnik Pircu prevezuje, maže in zdravi. In šesti dan po nesreči je g. Bobek po odhodu zdravnika stopil k Pircu, ki je bil v postelji in slovesno vprašal: "Ti, Lojze, ali je kaj zadelo?"

Hitlerju diši premoženje katoličanov

Dunaj, 16. okt. — Dunajski časopis Voelkischer Beobachter, ki je glasilo nemškega diktatorja Hitlerja, je dvignil danes vprašanje glede premoženja, ki ga posedujejo cerkve in samostani, ki bi se ga dalo porabiti za splošno porabo. Časopis trdi, da imajo samostani več premoženja kot država sama. Po Dunaju se je nabiralo za relif brezposelnim in revnim in to priliko je porabil nazijski časopis, da je naglo pokazal na lastnino cerkva in samostanov, kar bi se lahko porabilo za relif.

Cerkve na Dunaju so vsak dan bolj polne vernega občinstva, ki vidi, da mu preti od nazijske vladne poguba in zatiranje, če se narod ne bo pravočasno zbudil.

Lepo uspeli koncert

V nedeljo je priredil priljubljeni cerkveni pevski zbor Slovenija fare sv. Lovrenca koncert v S. N. Domu na 80. cesti. Dvorana je bila polna. Petje je silno ugajalo občinstvu in reči se mora, da smo bili prijetno presenečeni nad dovršenostjo pevskega izvajanja. Smelo trdimo, da je zbor Slovenija na višku svoje perfektnosti, katero je dal zboru glasbenik, pesnik in vodja, g. Ivan Zorman. Pevovodja je bil izbral vse take pesmi, ki so našle odmev v duši in srcih poslušalcev. Moški zbor je res majhen po številu, so pa glasovi fini, da se nedostatek lahko pregleda. Solistinja, altistka Mrs. Mary Maurer je silno ugajala občinstvu in se brez skrbi lahko trdi, da imamo v Clevelandu malo takih altistk, ki bi imele tako močan, obenem pa sila prijeten glas. Občudovali smo tudi mogočen bas Frank Snyderja, ki se je igral z njim v taki nižini, da smo se kar čudili. Čestitati moramo g. pevovodji in vsemu zboru za prelep večer naše slovenske pesmi.

Farmer našel zaklad

17. oktobra. — Neki farmer, ki je te dni orl po svoji zemlji v bližini Baltimora, Md., je zadel na premoženje vredno \$90.000, obstoječe v starem papirnatem denarju. Tako poroča vodstvo Federalne rezervne banke v Baltimoru. Na banki bodo dognali ako bo mogoče, kdo je bil prvotni lastnik farme, nadalje bo zvezna vlada skušala dognati koliko davka se plača od najdbe, ako je davek sploh treba plačati.

Millerjev glavni stan

Ray T. Miller, načelnik demokratske stranke v Cuyahoga okraju sporoča, da je demokratska stranka postavila nov glavni stan v Clevelandu in sicer na 240 Superior Ave. Tam so vzeli v najem vse drugo nadstropje. Miller bo osebno ves čas do volitev v uradu.

Smrt v taksiju

Bivši clevelandski mestni direktor Beeman, star 61 let, se je v nedeljo popoldne ustrelil v taksiju, v katerem se je vozil po mestu. Vzrok se navaja slabost zdravje.

Zadušnica

V cerkvi sv. Vida se bo brala v sredo ob osmih sv. masa zadušnica za pokojnim Rudolf Princem. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.**SUBSCRIPTION RATES:**U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

No. 244, Tues., Oct. 18., 1938

Ali bo Sawyer izvoljen?

Ko so volivci v državi Ohio meseca avgusta odglasovali za svoje governerske kandidate, sta izmed številnih drugih ostala samo dva: demokrat Charles Sawyer in republikanec John Bricker. Ta dva kandidirata sedaj za gubernerja države Ohio. To bo ena najbolj zanimivih političnih borb za governersko mesto v državi Ohio tekom zadnjih petdesetih let. Enako zanimiva bo borba za zvezno senatorsko mesto. Sedanji senator Robert J. Bulkley je zadnjih šest let dosledno sledil novemu dealu in glasoval za Rooseveltove predloge. Njegov nasprotnik je Charles Taft, republikanec, ki je v vseh ozirih nasproten novemu dealu in je javno obsodil predsednika, da je povzročil mizerijo in brezposelnost zadnjih dveh let, ker ne razume gospodarskega položaja dežele.

Vsem je znano, da je bilo v politiki države Ohio zadnje dve leti mnogo nepravilnega, pretiranega, da celo nepostavnega. In to ni nič kaj novega v splošni ameriški politiki. Mnogo politikarjev sedi sedaj v ječah v raznih državah, kajti narod si zna gotovo v skrajnem slučaju pomagati. Demokracija Zedinjenih držav posluje, kadar jo najbolj potrebuje.

V Ameriki se ne borimo s puškami in topovi, pač z glasovnicami in razumom. In to bo tudi letos odločevalo. V kampanjski borbi za izvolitev pa je prišlo sedaj že do jako strupenih napadov med — demokrati samimi. In bojimo se, da bo ta strupena kampanja porazila Charlesa Sawyerja, demokratskega kandidata. V stranki imamo namreč še vedno takozvani reakcionarni in liberalni element, ki se drug drugemu ne podasta in mnogo pristašev reakcionarnega elementa je grozilo, da bo novembra glasovalo z republikanci, ako bo Charles Sawyer vpeljal preveč radikalne smernice.

Ko je komunistična stranka v državi Ohio dognala, da je Sawyer prodril pri primarnih volitvah, je nemudoma umaknila svojega kandidata za governerski urad. Komunistični glasovi v Ohio sicer ne štejejo niti 10,000, toda očitno bodo šli za Sawyerja. Nadalje smo zadnje čase opazili tudi več drugih znamenj na političnem obnebu, ki ogrožajo izvolitev Sawyerja gubernerm. Predvsem so se stari politični lisjaki obesili sicer značajnemu in naprednemu Sawyerju na vrat. Vzemimo slučaj v Clevelandu. Pred dvema letoma je vodja lokalnih demokratov bil živ in mrtve za Martina Daveya in skušal poraziti Sawyerja, kar se mu je deloma tudi posrečilo. Danes je Gongwer, ki predstavlja največjo zavlačo v poštenti politiki, na strani Sawyerja. On že ve zakaj. Taki ljudje nimajo čistih načrtov, pač pa predstavljajo osebne koristi in mar jim je narod. Poleg tega so se Sawyerju pridružili taki politični zajedalci kot so Dolan, Dugan, Lembach in številno drugih, ki ne nosijo v stranki drugega kot slab rekord zgodovine stranke.

Ni čuda, da predsednik Roosevelt, ko se je pred primarnimi volitvami mudil v državi Ohio, ni prišel niti v družbo Daveya niti Sawyerja ter s tem pokazal, da razmere niso kakršne bi morale biti. Roosevelt je šel v mnoge druge države govorit za svoje kandidate, dočim se je v državi Ohio držal popolnoma proč od politike.

Poleg gori omenjenih sebičnih političnih voditeljev, pa se je v stranko priključilo tudi nekaj neodgovornih elementov, ki za stranko niso nikdar ničesar naredili, nasprotno, napadali so jo in sramotili. Državni eksekutivni odbor demokratske stranke je v nesrečnih rokah, ki slabo pozna položaj. V stranko je dospelo stotine uskokov, sumljivih ljudi, ki so bili že komunisti, socialisti, ki so bili republikanski voditelji, oni so skoro vsako leto spreminjali svoje politično prepričanje. Mi tem ljudem ne zaupamo, kajti če so že petkrat izdali svojo stranko, jo bodo še enkrat in desetkrat. Oni niso demokrati iz idealnega prepričanja, ki ga zastopa prava demokratska stranka, pač pa sebični oportunisti, ki iščejo osebnega maščevanja in osebne dobičkaželjnosti.

Kaj pravite!

Da sta se Anglija in Francija tako hitro podali Hitlerju, ni vzrok samo dejstvo, da sta hoteli ti velešili preprečiti vojno. Kaj šel Vzrok Hitlerjeve zmage je bila samo dobra pripravljenost Nemčije za vojno, veliko boljše kot ona Anglije in Francije. V prvi vrsti gre za nemško bojno letalstvo, ki je danes največje in najmodernejšje v Evropi. Anglija in Francija sta si prizadevali, da bi dčhtile Nemčijo v letalstvu, pa jima ni uspelo. Posebno Francija je slaba v tem oziru, ne sicer radi slabih letalcev, ampak radi slabih letal. Med tem, ko se je Francija pripravala z delavci za 40 urni delovnik, je Nemčija gradila bojne zrakoplove 24 ur na dan in je prišel odločilen trenutek, je Hitler zaročil s sabljo in diktiral pogoje.

Ta je tudi iz znamenja sedanjih, modernih časov. Onega jutra je priletel na policijsko stražnico ves preplašen možak in rekel, da mu je pravkar izginila denarnica s par desetaki. "Kakšna pa je bila?" je vprašal policist. "Eh, precej visoka in imela je bolj blond lase."

BESEDA IZ NARODA**Ob zgodovinski proslavi Zadruga**

V nedeljo 30. oktobra bo proslava ali jubilej 25 letne ustanove Slovenske Zadruga Zveze. Ta ideja se je začela pred 26. leti. To zato, da se ustanovi delavsko podjetje za življenske potrebščine, ki naj nas reši izpod tujega in da nam ne bodo drugi cen postavljali, temveč sami in sami od sebe kupovali. Rečeno storjeno. Po mnogih shodih in sejah se je uredilo vse potrebno, da smo odprli prvo zadrugo trgovino 7. julija 1913.

Ker so poleti pikniki in druge zabave v prosti naravi, je direktorij že davno, davno sklenil, da naj se vrši proslava v oktobru, kajti ta mesec je poznan kot "zadrugi mesec" in to po vsem svetu, kjer uspeva kaka zadruga. V tem mesecu se prirejajo zadruga zabave, prireditve, razprodaje in vsakojake vzgojne reklame — sploh vse, kar spada pod zadrugništvo. Iz tega je razvidno zakaj bo zadruga priredila svojo zgodovinsko proslavo 30. oktobra.

Taka proslava je nekaj kar kot Slovenci še nismo doživeli v Ameriki. 25 let je dolga doba in naš zavezen ter delaven narod dje to dočakal. To bo prva proslava te vrste v delavskem podjetju med nami. Zatorej vsi ustanovitelji in vsi delničarji, odjemalci in simpatičarji zadrugništva in Slovenske Zadruga — vsi, vsi v Slovenski dom na Holmes Ave. 30. oktobra.

Za ustanovitelje imamo nekaj posebnega, imeli boste svoj nastop pri popoldanski prireditvi. Vi ste bili tiste korenine, katere so svoj čas začele in gojile hrast, ki je lepo zrastel. Zato možje, pridite vsi, da se spet enkrat vsi skupaj vidimo in da vidimo za koliko smo se "POMLADILI" v teh 25 letih. Iz srca si želimo, da bi vas še enkrat videl, tako skupaj kot takrat, ko smo imeli prvo sejo za zadrugo. Veliko naših ustanoviteljev je že v večnosti, ti so veliko pomagali in bi še danes, zato pa kar nas je še tukaj tako srečnih, da smo dočakal razmah te lepe ustanove in jubilej, ne sme biti drugače kot da se vsi skupaj udeležimo.

Jaz se dostikrat ne oglašam, čeprav eni kritizirajo to molčečnost v listih. Moja aktivnost je potrebna drugod, kar se pa tiče sprememb, razprodaj in drugih uradnih novic iz zadruga vedno poroča uradno naš tajnik. Za agitacijo v našem okrožju pa vedo celo vrabci na strehi, da imamo tri zadruga trgovine, kar pomeni, da ni to skrita stvar, ni novotarija, in to vsakdo, ve kdor hoče vedeti in videti! Torej čemu bi uredniki mučil in trtil papir brez potrebe? Glavno je, da se rojaki zavedajo in opustijo verižne trgovine, ki niso naše, so judovske, in mesto tega kupoval pri zadrugi ali drugih domačih ljudeh, pa bi imeli vsi Slovenci še preveč businessa. V slučaju potrebe se je izkazalo, da je zadruga in naši trgovci prvi, h katerim se zatečemo v sili ali glede podpore za vsakojake priredbe. Tem ne nositi denar, kjer ne pride nazaj. Denar slovenskih delavcev naj ostane med nami — med Slovenci in veliko bolj uspeho na kulturnem in vsakem drugem polju.

Iz dna srca želimo, da bi vsi ženske, moški, fantje in dekleta ob 25 letnici zadruga prišli in prakticirali tisto lepo geslo: SVOJ K SVOJIM. Pri zadrugi imamo precej Amerikancev in drugih narodov odjemalcev. In dobri so. Pri glavni trgovini jih je teh za 25% in nedelničarjev pa 60%. Nekaj podobnega je pri ostalih dveh trgovinah. Ti odjemalci so zadovoljni z blagom in postrežbo, ki sta prvovr-

stna. Edina kritika prihaja od delničarjev češ, ni vse tako po ceni kot drugod, ali celo da smo dražji. Ko primerjamo, vidimo da nismo, da imamo boljše meso in drugo ter ceneje. Saj veste dobro blago ni pa nikoli najcenejše nikjer. Dobro blago mora biti užitno, tega mi prodajamo in na tem odvdisi naš napredek in kredit.

S 24. oktobrom se prične celotedenska razprodaja v vseh trgovinah: Dobilo se bo najboljšje blago po najnižjih cenah. Teden bomo zaključili z nedeljsko popoldansko prireditvijo, zvečer pa banket in ples z zabavo na koše za stare in mlade.

Torej, ves slovenski življ v Slovenski dom 30. oktobra na popoldanski program, zvečer na banket s plesom v obeh dvorinah. Vse drugo pride z oglasi na radio in v listih.

Matt Kastelic, preds.

Društveni dom v Euclidu

Euclid, O.—V sredo 26. septembra se je vršila ustanovna seja Kluba Slovenskega društvenega doma v Euclidu. Izvolil se je sledeči odbor: Predsednik Leo Križman, podpredsednik Frank Derdich, tajnik John Korošec, 19709 Shawnee Ave., blagajnik Andrew Ogrin, zapisnikar Joseph Medvešek; nadzorni odbor: Ciril Ozbič, Albert Praprotnik, Frank Podboršek, Andrew Gerl ml. John Robič; publicijski odbor: Jim Rotter, John Robič, Albert Praprotnik in Florence Brice.

Seja je bila jako povoljno obiskana. Ukrepalo se je namen in delovanje kluba, ki bo v prvi vrsti deloval za napredek in proevit Doma. Obenem bo ta klub tudi deloval za večjo prodajo delnic v svrhu pridelave pridelka.

Kakor že zgorej omenjeno, je bila seja dobro obiskana in zastopanih je bilo večina društev. Katere društvo pa še ni izvolilo svojih zastopnikov, pa še enkrat apeliram, da storijo svojo dolžnost in pošljejo svoje zastopnike na prihodnjo sejo, ki se vrši 26. oktobra ob 7:30 zvečer.

Se en apel na splošno občinstvo, da bi kolikor je v njih moči poseglo po delnicah v svrhu pridelka. Obenem tudi apeliram, da bi splošno vsi pristopili h klubu Slov. društv. doma in s tem pokazali, da se zanimajo za Dom.

John Korošec, tajnik.

Nekaj za Newburg

Jesen rumena, dobra žena, otroci se je vesele; rdeča, bela in rumena, na drevju jabolka zore. Tako smo brali v šolskem berilu. Jesen nam pripoveduje, da se ne bomo mogli več gibati v prosti naravi, ampak bomo prirejali razne prireditve po narodnih domovih. Tudi naše društvo je sklenilo na oktoberski seji, da bomo imele "šover party" v prid cerkvenega bazarja, kjer imamo vsako leto svojo stojnico. Tudi letos hočemo sodelovati. Zato sporočam vsem tistim ženam, ki niso bile na seji, da se vrši ta party na 26. oktobra v šolski sobi po cerkvenem opravilu.

Nobene se ne sili kaj mora kupiti. Vsaka naj napravi po svoji zmožnosti. Tudi če je samo 50c, samo da bo izgledalo lepo. Prosim vas pa, drage sestre, da bi vse sodelovale pri tem. Ne bo vam žal, če pridete. Obljubila sem vam iznenadenje in to obljubo hočem izdati.

Kakor veste, bomo imeli 40 urno pobožnost v dnevih 22. in 23. oktobra. Ker bo sv. Reš. Telo izpostavljeno tudi pomoči, vas prosim, da bi prihajale v obilnem številu, zlasti takrat, ko so naše ure. Navadno so naše ure od 1 do 3 ponoči, zdaj pa bo naša

ura deset minut pred enajsto in deset minut do dvanajstih. Pokažite se, da ste čistilke sv. Reš. Telesa. Pri društvu vas je zadošiti za pol cerkve. Sprejemalo se bo tudi nove članice. Stopite v armado čistilk sv. Reš. Telesa. Ne izgovarjajte se, da je ta taka in taka. Vsaka bo sama stala pred božjim stolom. Ne bomo kot farizeji, bodimo si vse sestre v Kristusu. Dajmo druga drugi lep zgled. Tako bomo v ponos našemu društvu in našim voditeljem. Najbolj pa bomo dopadle Bogu.

Spominjajmo se tudi naših umrlih sester in nekaj jih imamo tudi bolnih, za katere prosimo zdravja, da bi bile zopet kmalu med nami.

Opozarjam vas tudi, da se prav gotovo udeležite november-ske seje. Dosti vas je še, ki nimate knjižic. Pridite ponje, da bo mogla naša tajnica deti knjižice v pravi red. Pozdravljam vse čitatelje Ameriške Domovine.

Ana Gliha, predsednica.

Naše Magdalence

V soboto večer, 22. oktobra vas vabijo Magdalence na veselico, ki jo prirede v Knausovi dvorani. Pridite, da vidite, kako se fest punce. Menda je res vsaki ime Magdalence, ki so vse tako lučkane. Kuharice bodo prav izvrstne. Natakariče se bodo sukale okrog miz po starokrajski modi, saj bo imela Mišmašovka bel predpasnik, prinešen pravkar iz starega kraja, ki ga je prinesla Mrs. Strnad. Prav taki so sedaj v modi v starem kraju. Marjanca si ga bo gotovo napravila po tej modi.

Vabim vse može in fante, da bodo tretali in rekli, da so Magdalence res brhka dekleta. Vse so za ples pripravljene in se bodo vrtele nič koliko. Torej na veselo svidenje v soboto večer v Knausovi dvorani. Pozdrav!

J. Mismas.

Ivan Molek flika

Urednik Prosvete, glasila S. N. P. J., je v obligatni številki sredo 12. oktobra nadalje udrihal po katoličanih in zagovarjal radikalne Cankarjeve očitajoč, da katoličani ne goje kulture, da pa "Cankarjevci" doprinašajo neminljiva dela v kulturi v spominu na Cankarja. Tako nekako se poteguje iz hlač mogočni urednik, ki je popolnoma glavar "Prosvete," kakor Stalin v Rusiji sovjetov.

Ne vem kaj da kulturni vrt tako skrbi urednika Prosvete? Ali je mogoče on kaj prispeval za ta vrt? Imenuje ga "flika". Mogočni diktator ve še prav malo o kulturnih vrtovih mesta Clevelanda in je zanj najbolje, da se drži svojega posla, kulturne vrtove pa naj on kar lepo pusti v miru, če hoče delati res v namen kulture sploh.

Ne vem kako da so že prišli k rapu "Cankarjevci," ki so Cankarja tako osramotili, da ga ne bode nikoli več oprali, pa če priredijo še vsak teden eno prireditev na ime "Cankarja." Če mislite v Chicagu, da smo v Clevelandu že pozabili, ali pa da bomo kdaj pozabili, kaj se je zgodilo s Cankarjem, se zelo motite, ker je to zgodovinski fakt. Vse je zapisano in za vse se ve, le radi "prst na usta" je še pred sodnijo skrito, vemo pa tako vsi!

Zato naj pa tudi g. Molek pušti Cankarja in naš vrt v miru. Dokler bo stala ta druga soha Ivan Cankarja v vrtu, toliko časa bo ostala umazana flika na Cankarjevcih, pa če se vsi na glavo postavite, z "Glasnikom" in igrami vred.

Brez Vas "navdušenih in za kulturno delo tako delujočih" kakor se hvalite Cankarjevci, smo morali "nazadnjaški katoličani" kakor nas imenujete, doprinesti dohodke za vrt, ob kateri ste že in še brusite svoje strupene jezike! Če ni vam za vrt ker vemo da vam ni, ga po-

tem pustite v miru! Cankarjevci naj pa le pridno prireajo igre na ime Cankarja, da bodo s tem vsaj deloma zadostili za nečast, storjeno za soho Cankarja! "Flike" kulturnih vrtov 22 narodov bodo pa vas in vaše kolege vedno zebile v oči, ker ste vedno mlati-li po njih. Pa pravite, da ste kulturni in da delate za kulturo! Blufate, blufate, to je vaša kultura, poznamo se. Katoličani pa, ki so vam tako vedno na koncu jezika, lahko obžalujejo, da so pripomogli s svojimi prispevki potom članstva v jednoti, da sedaj sedite za mizo in mažete na papir v odpadniškemu duhu in žalite prepričanje katoličanov. Stran še s tako kulturo!

A. Grdina, predsednik Jugos. kulturnega vrta.

ZAHVALA

Dolžnost naju veže, da se zahvaliva najinim prijateljem in znancem za dobroto, katero so nama napravili ob 25 letnici zakonskega življenja. Da bodo še ostali prijatelji in znanci vedeli, kako se je to vršilo, bova malo tukaj poročala.

Bilo je na 4. septembra okrog desetih dopoldne, ko naju pride iskat Mr. Gustinčič ml in pravi: "Teta in stric Babuder, naša mama in ata sta rekla, da pridite hitro k nam nekaj pomagat. Oče je rekel, da bosta kmalu nazaj."

No, kot farmerski sosedge in prijatelji ni bilo za odrekat. Pa gremo vsi trije na tisti truk. Ko se pripeljemo na dom Mr. Gustinčiča, sva dobila takoj delo, ženski spol v kuhinji, moški pa kot navadno, da si ogle-damo živino in farmo. Moške je kmalu zmanjkalo in jih ni bilo do ene ure popoldne nazaj. Ženske smo pa čistile tisto papriko, da smo kar jokale, ker ta vranč je bil res hud. Jaz sem vedno spraševala, če že ni dovolj. Pa mi povedo, da bo danes veliko obiskovalcev in da moramo dosti pripraviti.

Obiskovalci gori ali doli, tukaj imate paprike dovolj za eno leto," se odrežem jaz. "Samo še en bušelji o dajmo, pa bo dovolj," reče gospodinja. Meni ni bilo pa to nič všeč in ko pogledam skozi okno, vidim tam Gustinčičev truk. Takoj mi šine jako pametna misel v glavo, da bi jo od tukaj popihala, da se ne bom nazadnje še v tej papriki zgubil.

Res se izmuznem iz hiše in se splazim na truk. Tako, zdaj se bomo pa lepo odčurali domov, si mislim. Ko pa hočem pritisniti na starter, pa vidim, da ključa ni. O, da bi te strešnica vendar. Pa se kar lepo nazaj v hišo zmuznem in papriko naprej pripravljam.

Ob dveh popoldne jo primahata pa Mr. Gustinčič in moj soprog. Razume se, da sem jima govorila kar za štiri in jima brala levite. Moj mož se mi je opravičeval, da je moral čakati na Mr. Gustinčiča. Torej se obrnem do njega, da jih tudi on sliši primerno število, pa me takoj ustavi: "Orajt, orajt, moj sin vas je pripeljal sem, jaz in moja žena vaju bova pa domov." Pa kar nekam prijazno se je smehljaj pri tem. No in se odpravimo.

Ko pridemo domov, pa že od daleč vidim vse polno avtomobilov na dvorišču. V vas so prišli in našo farmo si ogledujejo, si mislim: naše farne si ogledujejo in prešacavajo. Zdaj pa le hitro v hišo, da se napravi kosilo. Toda ko stopim v hišo, zagrmí od vseh strani: surprise! Godba zaigra, prijatelji se pa zgrnejo od vseh strani in nama želijo vse najboljše k najinemu srebrnemu jubileju. Mala deklica Frances Peklaj nama je pa v imenu vseh zbranih voščila takole:

Predraga ženin in nevesta! V imenu vsega občinstva Vama želim, da bi še zlato poroko ali petdesetletnico skupaj obhajala. Želim Vama vse najboljše. Bog Vaju živi.

Nato pride na vrsto kosilo. Kje so vse to napravili, skuhali in spekli, nama še danes ne gre v glavo. Vsa notranjost hiše je bila ozaljšana. Na mizi pred nama se je šopirila krasna torta z lepimi napisi.

Po kosilu je pa spregovoril Mr. Louis Opara, ki nam je v izbranih besedah povedal, kakšen pomen ima današnje slavlje. Nato naju Mr. Opara povabi v prednjo sobo. Tam sva videla slovensko in ameriško zastavo. Ko zastavi odgrnejo, zagledava čisto novo električno ledenico in prijatelji so rekli: "Ker nismo ravno vedeli, kaj bi Vama ugajalo, smo Vama kupilo to za spomin na Vajino 25 letnico."

Seve, zahvaliti bi se bila morala, pa kaj boš, ko je bilo srce že doli na kolenih. Zato se pa tukaj javno zahvaliva vsem skupaj. Srčna hvala gre spret-nim kuharicam: Mrs. Frances Opara, Mrs. Uršula Koščak, Mrs. Molly Meglin, Mrs. Frances Peklaj in še druge, ki so prišle pomagat pri kosilu.

Ravno tako lepa hvala za potice, katere so tako okusne spekle Mrs. Mary Sturm, Mrs. Frances Opara, Mrs. Mary Malečkar, Mrs. Mary Glavan in Mrs. Mary Cajhna. Še posebno hvala naj sprejmeta Mr. in Mrs. Krist Mandel iz Waterloo Rd. za pomoč in trud, ki so ga imeli, ko so vse zvozili iz Collinwooda v Genevo.

Nadalje se morava zahvaliti Mr. in Mrs. Opara, ki sta tak pridno nabirala in spravljala skupaj. Naj sprejmejo srčno zahvalo sledeči: Mr. in Mrs. Frank Opara, Mr. in Mrs. Dominik Koščak, Mr. in Mrs. Tony Gombač, Mr. in Mrs. Matt Sezun, Mr. in Mrs. Frank Trebec, Mr. in Mrs. Frank Glavan, Mr. in Mrs. John Plut, Mr. in Mrs. Jakob Peklaj, Mr. in Mrs. Frank Malečkar, Mr. Frank Mohorčič, Mr. in Mrs. Anton Race, Mr. in Mrs. Anton Skok, Mr. in Mrs. Bob Hoering, Mr. in Mrs. John Viene. Mr. in Mrs. Obolnar, Mr. in Mrs. Frank Cerkenik, Mr. in Mrs. John Miklavčič, Mr. Dan Požar, Mr. Frank Požar, Mr. E. Pausič, Mrs. Frances Tomasič, Mr. in Mrs. John Požar, Miss Donna Grachanin, Miss Agnes Perc, Mr. Ernest Schneider, Mr. Frank Sluga, Mr. in Mrs. John Sluga, Mr. in Mrs. Frank Kastelic, Mr. in Mrs. Tony Pušnar, Mr. in Mrs. Joseph Opara, Mr. in Mrs. Mike Valenčič, Mr. in Mrs. Frank Cigoj, Mr. in Mrs. Joseph Gombač, Mr. in Mrs. Vidmar, Mrs. Rose Kikel, Mr. Tony Založnik, Mr. in Mrs. Frank Franc.

Najlepša hvala Mr. in Mrs. Joe Metlika, grocerist na Syl-via Ave., ki sta toliko žrtvovala. Bog vama povrni. Nadalje Mr. in Mrs. Ted Oprusa, Mrs. Ivana Kos, Mrs. Frances Koci, Mr. in Mrs. Plut jr., Mr. Louis Balan, Mr. Louis Szalin, Mr. in Mrs. J. Hoering, Mr. H. Hasiboeck, Mr. in Mrs. R. Jakely, Mr. in Mrs. Jelenc.

Kar je pa naših sosednih farmerjev, ne bo zadosti samo hvala, ker so preveč žrtvovali v denarju in v delu, kakor Mr. Frank Furlan, Mr. in Mrs. Andy Cajhna, Mr. in Mrs. Ludvik Gustinčič, Mr. in Mrs. Joseph Ceglar, Mr. in Mrs. Leopold, Mr. in Mrs. Jelenc in Mr. Kumel.

Srčna zahvala našim sinovom, ki so nama dali tako lepo darilo v denarju. Če se je v zahvali slučajno kako ime izpustilo, se tudi tistim ravno tako lepo zahvalimo. Ob prijatli sva vedno pripravljena povrniti. Še enkrat, prav lepa hvala vsem skupaj.

Mr. in Mrs. Babuder, County Line, Geneva, Ohio.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Nisem bil sam. Halef me je spremljal, moj prijatelj in zaščitnik, kakor je samega sebe ponosno imenoval, Črnogorec Omar, ki je imel še tudi račune z nekim žutovim človekom.

In še nekdo se nam je pridružil, — moj dobri stari prijatelj, lord sir David Lindsay.

Seznanila sva se v Maskatu, prepotovala sva skupaj Mezopotamijo do Mosula, Kurdistan in alžerijski beduin Omar, ki je imel še tudi račune z nekim žutovim človekom.

Pa ni šel. Najel si je parnik in se odpeljal v Bar ob Jadranskem morju, si dobil tolmača, ker ni znal turški, služabnike in konje ter se napotil meni naproti. Zvedel je v Carigradu, da potujem v Skader h Galingreja, pa šel k njemu vprašati, ali sem že prispel.

Galingreja ni več našel doma, pač pa njegovega poslovođa Hamd en-Nasra, žutovega zaveznika in priganjača, dozorelega zločinca, ki sem ga poznal že iz Alžerije. Temu človeku je bilo prav za prav ime Hamd el-Amazat, pa spremenil je ime, da se je laže vtihotapil pri Galingreju v službo. On je bil tisti, ki je zasnoval peklenški načrt, da spravi trgovca Galingreja in njegovo premoženje žutemu v roke.

Hamd en-Nasr, ali bolje Hamd el-Amazat, je koj za šlutil, da bi utegnil biti angleški lord David Lindsay mastna riba, izdal ga je žutemu, ta pa ga je vtaknil v karaul pri Rugovi, zapuščen strazni stolp in zahteval bogato odkupnino.

Anglež seveda ni hotel plačati, saj je vedel, da ga bo vkljub odkupnini umoril. Zato ga je žuti poslal globlje v gore k oglarju Šarki, ki je bil tudi žutov človek. Zaprli so ga v "jamo draguljev," v skalno votlino, tam bi bil naj brez sledu izginit. Pa potovali smo tam mimo, ga našli in rešili.

Izsledili pa smo še tudi drug krvav zločin oglarja Šarke.

Pred nekaj tedni je pripotoval mimo njega bogat barjakar — škipetarski poglavar — Stojko s sinom in služabnikom. Sin si je šel po nvesto v Baterno pri Kroji v južni Albaniji. Šarka jih je napadel ter ustrelil sina in služabnika. Prav tedaj je prišel vmes žuti. Izropali so ubita škipetarja, Stojkoto pa je vzel žuti s seboj v Rugovo, da izsili iz njega odkupnino. Vtaknil ga je v karaul, ubil pa bi ga bil seveda vkljub odkupnini. Našli smo pri oglarju plen, starodavno škipetarsko opremo, verižni oklep jekla, handžar in sabljo iz kaljenega golondskega jekla, handžar in dve mošnji zlatnikov.

Kar groza nas je spreletavala v priroč takega krvavega zločina. Mesto po krstvega žel mladit škipetar v smrt — Zaprli smo oglarja in njegove pomagace v skalno votlino, pustili za stražo Angleževga tolmača ter obljubili, da mu še tisti dan pošljemo pomoč in v nekaj dneh Stojkoto, ki ga bomo rešili iz žutovih rok. Ta pa naj sam opravi z oglarjem in masčuje ostudni zločin.

Halef si je nadel verižni oklep, bil je kakor nalašč za njegova narejen, si opasal turško sabljo, sam sem vzel handžar, in odpotovali smo v Rugovo iskati žutega. Tudi mošnje z zlatniki smo vzeli s seboj, da jih vrnemo lastniku.

Spotoma mi je pravil lord Lindsay svoje doživljaje. Ves osupel sem posnel iz njegovega

ga pripovedovanja, da je zločinski Hamd el-Amazat že spravil trgovca Galingreja žutemu v roke. Pregovoril ga je, da je prodal svojo trgovino v Skadru ter odpotoval v Skoplje, da tam ustanovi novo trgovino. Hamd el-Amazati ga je spremljal do Rugove, kjer je izginit v karaulu, Hamd el-Amazat pa se je vrnil v Skader, da z lažnimi naročili zvabi v Rugovo tudi družino, ženo, hčerko in zeta. Družina se je pravkar odpravljala, ko je bil lord Lindsay pri njih na obisku. Dobri Angleži seveda niti slutiti ni, kaj namerava Hamd el-Amazat. Saj mu je še celo sam šel čisto nedolžno v past.

Skoraj da bi bili prišli prepoznano —

Potovali smo čez Šar planino k Črnemu Drinu.

Šar planina sega od severa proti jugu, njeno zapadno pobočje pada v strmih, opolzkkih stenah, ostrih robovih, mračnih soteskah in ozkih razpokah v dolino Drina. Sledovi kolovozov so se res poznali po kamenitem, razklanem svetu, Šarkov pomagač in voznik, oglar Junak, je vozil čez tiste robove oglje napredaj v Kolučin in v druge vasi ob Drinu, pa kar čudil sem se, kako je mogel spraviti svoje revno vozilo po takih "potih," ki bi še dobro opremljenemu hribolazu izvalili marsikako srago.

Premagali smo strme stene, se izkopali iz temnih tesnic ter prišli na boljšo pot. Gola skala se je umaknila rodovitni zemlji, temni gozdovi so prešli v gaje in goščave, tu pa tam se je že zablščal izza listnatega drevja Črni Drin, zajezdili smo v travnate jase in prispeli do reke.

Prebredli smo Črni Drin, krenili po skrivatih rebrih navzgor, našli polja in nasade ter zagledali pred seboj Kolučin ob stočiču Črnega in Belega Drina.

Prvega človeka, ki smo ga srečali, smo vprašali po kamenarju Dulaku, ki smo ga mislili poslati tolmaču na pomoč.

Mož je bil Dulakov brat. Postrežljivo nas je peljal na Dulakov dom. Dulak je bil doma. Koča je stala pred vasjo, ljudje nas niso videli. Kar mi je bilo seve zelo ljubo. Rugova ni bila več daleč, bili smo, da tako rečem, pred vrati žutovega doma, zelo verjetno je bilo, da ima tudi v Kolučinu vse polno zaveznikov na straži, ki mu vsakega sumljivega tujca koj napovejo.

Postal sem tovariše s konji za kočjo in sam vstopil.

Dulak in brat, oba sta bila močna človeka prava orjaka, res kamenarja. Pa njuna obraz sta bila poštena, zaupati sem jima smel.

Pripovedoval sem jima naše doživljaje pri oglarju Šarki. Poznala sta ga. Pravil sem jima, da smo ga z njegovimi hlapci in nekaterimi drugimi zločinci vred zaprli v jamo draguljev in da jih straži Angležev tolmač. Ta da mi ju je priporočil in da bi mu naj prišla na pomoč. Prenevarno je bilo za enega samega človeka, zločinci bi se bili utegnili na kakršenkoli način osvoboditi.

Dulaka sta tolmača dobro poznala. Njuna sestra je bila omožena v Baru, kjer je bil doma tudi tolmač. Brata sta jo večkrat obiskala. Ko sta čula njegovo ime, sta koj rada obljubila, da mu pojdetta na pomoč.

"Kako dolgo pa bo treba stražiti tiste lopove?" je vprašal kamenar.

(Dalje prihodnjič)

JOŽ. GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Janko Švajger, katerega sem imel priliko prav dobro spoznati, je izredno točen uradnik, pa izredno postrežljiv in dober. Ko sem se nahajal pri njem na uradu je bil vedno zaposlen z vsakovrstnimi ljudmi, po večini takimi, ki so iskali kake pomoči. Ta je prišel s prošnjo, da se ga odpravi domov, ker je brez vseh sredstev in nima denarja niti za vlak, drugi je prišel gledat kake službe, tretji zopet kaj drugega. Pri tem je svetoval, dajal, tolažil. Ko sem bil tam, je prišel k njemu rojak Slovenec iz Celja, bolan za sušico, pa brez vsakega denarja. Prosil je za brezplačno vožnjo, katere mu ni mogel dati. Ker je bil siromak res v slabem stanju, mu dala za vožnjo, nakar je ves vesel zapustil urad. Take in enake probleme rešuje g. Švajger, ki je tajnik dr. Araničija in ga kot takega njegov predstojnik zelo spoštuje. Tedaj je tudi imel zadevo, da poskrbi izletnikom iz Amerike polovično vožnjo. Dobava polovične vožnje za Amerikance mu je dala precej dela, ampak mu je uspelo. Tako so se izletniki iz Amerike vozili po železnicah za polovično vožnjo po zaslugi g. Švajgerja. Pa koliko jih je, ki bi za to vedeli?

Tekom bivanja v Beogradu sem obiskal še dr. Kolombatoviča, bivšega generalnega konzula v Chicagu. On se je nahajal palači zunanjega ministerstva kot svetovalec. Ker mi je bil dr. Kolombatovič dobro poznan in je bil tudi izredno dober zastopnik jugoslovanske države, ter se je nekoč udeležil izrednega jugoslovanskega dne v Clevelandu, katerega so priredili vojni veterani, sem se

odločil, da mu vrnem obisk. Prav radostno me je sprejel in omenil, da je sicer prijetno v Beogradu, ampak v Chicagu se mu je pa tudi tako dopadlo in v Ameriki sploh, da mu je kar dolgčas. Ker ga nisem hotel motiti pri njegovem delu, sva se domenila, da greva zvečer skupaj na večerjo v prostor, ki ga naj on izbere. Tam smo se potem zabavali precej pozno v noč, ž njim je bila tudi njegova soproga, ki je rodod Amerikanka.

Ko sem bil z obiski gotov, sem šel na razgled po mestu, zlasti pa na znamenitejša kraja Beograda in njegove okolice. Predvsem sem si hotel ogledati tolikanj znameniti Kalimegdan, ki se nahaja na severni strani Beograda. Zato sem se napotil najprvo tjakaj.

Z zanimanjem, kakor na Forum Romanum, sem stopil na zgodovinska tla Kalimegdana, ter spoštljivo pozdravil vojaka s puško na rami, ki straži te prostore. Vojak, ki je stal poleg topov, avstrijskih in srbskih, je strumno stopil v pozor ter mi odzdravil. Moj pozdrav ni veljal samo temu vojaku, ampak je veljal tudi onim junakom iz svetovne vojne, ki so tako junaško branili Beograd. Gledal sem topove, ki so nekoč peli smrtno pesem onim, ki so Beograd napadali, to so bili Avstrijci in Nemci, in smrtno pesem so peli tudi mnogim srbskim junakom, ki so se borili kakor Spartanci. Topovi so peli smrtno pesem Avstro-ogrski, a teptani Srbiji pa svobodo, ki je bila kupljena s krvjo hrabre srbske vojske. Tem je veljal moj pozdrav.

Slovenec, Hrvat, ki mrziš

Srba, dasi sam prav za prav ne veš zakaj ga mrziš, stopi na Kalimegdan, poglej na Avalo in poglej naokrog, pa se zamilj v zgodovino srbskega naroda, ki je polna gorja, težkih preizkušenj in pa junaških bojev za svobodo, ali vsaj mrzili jih ne boš, ako imaš res kaj srčne kulture in omike in pa — slovanske krvi.

Moje misli pohite daleč nazaj v 6. in 7. stoletje po Kristusu, ko so se tu pričeli nase-ljevati Slovenci ali Slovani, ki so imeli razna imena, pa se ne katera ohranila do današnjega časa kakor Srbi, Hrvatje in Slovenci, prvi na vzhodu, zadnji na zapadu, Hrvatje nekako v sredi. Po teh krajih so se naselili Srbi, ki so se povzpeli do velike države ter resno ogrozili slavno bizantinsko cesarstvo. Imeli so slavne vladarje kot Štefan Nemanja, Štefan Prvočenani, odlični car Dušan Silni, za katerega vladanja je bila Srbija prva velesila na Balkanu. Odlični vladarji so se vstili in srbska država je dobro uspevala, dokler ni pričel siliti vanjo Turci, ki je prihrumel iz Azije, ter silil v Evropo in to v prvi vrsti na Balkan, ki je bil najbližji.

Prične se boj. Srbi odbijajo, se bojujejo, ter so kakor živ zid, ki brani, da Turci ne udre v centralno in nato v zapadno Evropo. Ogromna turška sila se črpa v junaških bojih Srbov in drugih Balkancev. Dne 15. junija, na Vidov dan, po našem koledarju 28. junija 1389, se razvije na Kosovu polju strahovita bitka, v kateri so bili Srbi poraženi, vladar Srbije, car Lazar, je padel na bojišču in padlo je veliko Srbov. Turki so morali drago plačati to svojo zmago in tisoče jih je padlo, med njimi tudi vladar Turčije. Srbski velikaš Miloš Obilić pride v turški tabor ter zabode sultana Murata. Tragedija Ko-

sovega polja je končana, Turki jemljejo kos za kosom, dokler končno ne zavzamejo vse Srbije. Srbe zagrne črna noč, narod trpi a ne klone, pač pa vodi boj za svobodo: zora puca bit če dan.

Po dolgih stoletjih se dvigne ta narod, ter energično zahteva svobodo. Zapadne sile, zlasti Avstrija, jih grdo izkorišča, da se bojujejo zanj, potem jih pa prepušča maščevanju Turkov, ki se znašajo nad prevaranim narodom, ki je verjel avstrijskim obljubam, pa se je boril zanje proti Turkom misleč, da bo s pomočjo Avstrije dobil željeno svobodo. Kakšno je bilo to stanje jasno dokazuje pisno srbskega opata (arhimandrita) Štefana Jovanovića, ki ga je pisal za časa sklenitve miru v Svištovu 1791 novosadske-mu vladiki Jovanu Jovanoviću, ki pravi: "Čemu naše žrtve in usluge avstrijskemu dvoru in toliko prelite krvi in izgubljenega premoženja? In sedaj smo ostali zavrženi. Ali je to nagrada Srbom, da jih sedaj Turki prodajajo in ubijajo kakor živino? Ali je mogoče kje na svetu videti večjo krivico!" Tako so Avstrijci izdali Srbe, ki so se borili zanje. Je-li potem kaj čudnega, če je Srb so-vražil take zaveznike? Čudno bi pač bilo ko bi jih ne!

Končno se Srbija le osvobodi, zlasti Rusija jim v tem izdatno pomaga, največ pa seveda dosežejo z orožjem. Ko si malce uredijo svojo malo državo, se v jeseni 1912 združijo z Bolgari, Črnogorci in Grki, da tako združeno poženejo starega ztiraleca Turka iz svojega ozemlja. Uspeli so ter obračunali s Turkom, žal, da so se potem med sabo sprli. Med Bolgari in Srbi je nastala vojna, German se škodoželjno smeje, ko mu je uspelo v intrigi na Balkanu. Končno se od krvave vojne pomirijo. Narod izmučen si želi počitka, nikomur ne pride na misel, da bi se bojeval, a vojna je pred durmi. Srbi se niso zavedali kaj jih čaka.

V veselju, da je Kosovo polje osvobojeno in velika kosovska tragedija maščevana, so se pripravljali na slovesno praznovanje takozvanega Vidovega dne 28. junija. Po veliki kosovski bitki so Srbi leto za letom obhajali Vidov dan in spomin nanj je bil vsakemu Srbu svet. Ob spominu na kosovsko tragedijo so čakali, da napoči čas, ko bo Kosovo polje osvobojeno in veliki poraz, ki je zadel Srbe na tem polju maščevan. Vse to se je zgodilo za časa balkanske vojne. Zato so se Srbi upravičeno veselili Vidovega dne, ki je bil prvi po osvobojenju Kosova. Sleherni Srb, pa bil to v mejah Srbije ali izven nje, se je pripravljaj na ta praznik, tako tudi Srbi v Bosni.

To pa naravno Avstriji ni bilo ni malo všeč, kakor ji tudi niso bile všeč srbske zmage v balkanski vojni, ker je v tem videla, da rase jugoslovanska moč in z njo nevarnost, da se Jugoslovani združijo. Baš za tisti čas, ko so se Srbi pripravljali za Vidov dan, je Avstrija odredila velike vojaške vaje v Bosni. Teh vojaških vaj, ki so se pričele 25. junija 1914 in se zaključile v soboto 27. junija, se je udeležil kot zastopnik cesarja in najvišji armadni poveljnik prestolonaslednik Franc Ferdinand, ki je potem v nedeljo dopoldne 28. junija prišel v Sarajevo.

GUS SEIBERLING UMRL

Barberton, O. — V tem mestu je umrl Gus Seiberling v visoki starosti 84 let. V Barbertonu se je nahajal zadnjih 25 let. Bil je znana osebnost in se je mnogo udeleževal v politiki. Bil je že varnostni direktor, service direktor in mestni odbor-nik.

MALI OGLASI

Pristen domač med

Spodaj podpisani nimam samo gasolinske postaje in gostilne, imam tudi pridne čebele, ki so mi nanesle izvrsten med. Dobite ga lahko pri meni, ali pa pri sinu na 8302 Maryland Ave., Tel. Michigan 7222. Torej kdor hoče fin med po zmerni ceni, naj se oglasi. Imam tudi preko 1,000 lilec grmičja, katerega dam za- stonj, kdor pride ponj.

Anton Strojín

County Line Rd.
Route 20, Geneva, O.
Tel. Geneva 648
(Oct. 18, 20, 21.)

Stanovanje se odda

6 sob, 3 sobe zgorej, 3 spodaj. Vpraša se na 999 E. 67th. St.

Ženska dobi delo

Išče se starejša ženska za hišna opravila pri mali družini, kjer sta dva že odrasla otroka. Dobi udobno stanovanje, dobro hrano in plačo po dogovoru. Za naslov vprašajte v uradu tega lista.

Soba v najem

V najem se odda soba, prost vhod, soba sama zase. Vpraša se zgorej na 1393 E. 55th Et. (245)

Delo dobi

mlad moški, star čez 22 let, ki je gradiral višjo šolo, ki ima izkušnje v pohištvu. Zgleda se takoj na 15428 Waterloo Rd.

Super Market razprodaja ves teden

pri

GORENC

1435 E. 55th St.

Nova ajdova moka,

5 funtov22c

Nov Roman fižol, ft....6c

Nov ješprenj, ft.4c

Špageti, pure Semilena,

2 funta15c

Frankova cikorijsa,

2 boxes15c

Toaletni papir, velike

1000 sheet roll, 3 za 10c

Žveplenke Palmer,

6-5c boxes za17c

Super Market kava,

ft. zavoj13c

Male farme

Pred nekaj časom je bil v Ameriški Domovini oglas za nekaj malih farm po primerni ceni. Ker sem naslov izgubil, naj mi sporoča, kdor ima kaj primerne naprave v bližini Clevelanda. Lahko piše na: M. B., 1273 E. 60th St., Cleveland, Ohio. (245)

Soba v najem

Opremljeno spalno sobo se odda v najem; gorkota, kopalnica in še druge ugodnosti. Vprašajte na 15919 Whitcomb Rd. zgorej; to je v bližini St. Clair Ave. (247)

Naprodaj je

hiša na 1241 E. 170th St. za eno družino, 6 sob, cena samo \$2,100. Vprašajte za podrobnosti na 267 E. 149th St.

(Oct. 15, 18, 20.)

V SPOMIN

četrti obitnice smrti našega nepozabnega očeta

JOHN BRUSSA

ki je preminil 18. oktobra 1934. Naj počiva v miru in večna luč naj mu svedl.

Zahajajo ostali:

Albert, Edward, Dorothy, otroci.

Teden, ki ga je Čehoslovaška odstopila Poljakom.

V Charleston, S. C. je tornado porušil mnogo poslopij. Vlada je obljubila prispevati \$500,000, da se poslopja zopet popravijo. Delo bodo opravili delavci od WPA.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

To so čudni nazori, gospod Felsing.

— Čudni nazori? — ponovi mladi učitelj ter jo pogleda. — Marsikaj je čudno, kar se dogaja na tem svetu, — tako čudno, da včasih ničesar ne razumemo.

— Čudno je na primer, da Vere ne smatram za blazno in da njenih besed ne ocenjujem kot fantaziranje bolanih možganov.

— Predrznost! — vzklikne Franja.

Toda Felsing stori, kot da ni slišal tega razžaljenja.

— Prišel sem, gospod Jagodkin, — reče on, — da se poslovim od vas. Toda ne morem oditi iz vaše hiše, predno vas na nekaj ne pozorim.

— Varujte se te! — vzklikne Felsing. — To je nesreča ki se vam je priplazila v hišo.

— Gospod, ne pozabite, da govorite o moji hčerki.

— To ni vaša hčerka, gospod Jagodkin, to ni Klarisa, to je neka goljufinja.

Jagodkin ga pogleda tako pomilovalno, kot da je ta nenkrat znorel.

— Ali se šalite z mano, ali govorite resno, Felsing?

— Govorim popolnoma resno, — odvrne Felsing. — Ta deklica tukaj ni vaša hčerka.

— Ni moja hčerka? — Ali sem mar jaz nor — Klarisa da ni moj hčerka, moja kri? — Zavedite se, za Boga, gospod Felsing.

— Jaz vem, gospod, da se vam bo zdelo, kar bom sedaj rekel, nemogoče, toda prosim vas, da me pozorno poslušate, pa boste videli, da bi mogla biti resnica.

— Ne poslušaj ga, oče, ako me ljubiš! — vzklikne Franja blede kakor smrt. — Ali ne čutiš, da je vsaka njegova beseda razžaljenje za mene?

Jagodkin je gledal sedaj Klariso, sedaj mladega učitelja. Ni vedel, kaj naj stori. Toda Felsinga niso zmotili besni pogledi svoje nasprotnice. On nadaljuje s trdnim mirom:

— Spomnite se, kako je izgledala vaša hčerka preje gospod Jagodkin! Spomnite se njenega blagega, nežnega bledja.

— Vprašam vas, ali je bila kedaj sposobna, da obdolži koga zločina?

— Vprašam vas, ali je bila kedaj sposobna, da obdolži koga v jezi, da predla policiji

osebo, ki jo je ljubila in ji zapuščala, samo zato, ker se nahaja iskra suma?

— Vprašajte se sami, gospod Jagodkin, ali bi Klarisi ugajalo v družbi, kakoršna je bila včeraj pri gospe Bojanovski?

— Ne, ne prekinjajte me! — Toda če tudi se nočete ozirati na te pomembne lastnosti njenega značaja, imamo jasen dokaz.

— Slišali ste, da ima Klarisa na tilniku majhno pego. — Ne vem, ali veste za to pego, toda če vi tega morda ne bi vedeli, imamo sredstvo, kako bomo to izvedeli. Brzjavite svoji soprogi v Pariz.

— Pokličite mater ter jo vprašajte, ali je to njena hčerka. Materine oči se ne bodo prevarale. Mati bo vedela ali se nahaja pega ali ne!

— Jaz sumim, kaj se je zgodilo med Klariso in vami in zakaj nastopate sedaj tako sovražno proti njej. Že zdavnaj sem opazil, da se trudite pridobiti si njeno ljubezen. Vedno mi je bilo nerazumljivo, zakaj vam Klarisa ne odgovori, kakor je treba.

Franja bi najraje zavriskala od veselja.

— Oče! — reče ona, — tvoj razum je vse zadel. Samo malo imam pristaviti. Ti veš najbolj, kako sem branila gospoda Felsinga, kadar je kdo govoril proti njemu. Spoštovala sem ga kot vsakega prijatelja, kot duhovitega človeka. Toda pred kratkim sem opazila, da ima on druge namene.

— Postajal je vedno pogumnejši, pa če tudi sem ga ljubila, vendar nisem hotela pozabiti, da sem tvoja hčerka.

— Sinoči mi je razkril pri gospe Bojanovski ljubezen. Rekla sem mu, da ga bom vedno spoštovala, toda da mu nikdar ne morem postati žena. Toda on ni popustil. Še več, poskušal je, da me objame.

— Tedaj sem ga odrinila in od tega trenutka me sovraži. Sedaj si sam videl, na kakšen način mi hoče delati neprijetnosti.

Felsingov obraz je prebledel. Če je prej še sumil, sedaj je vedel, da je ta deklica v resnici goljufinja.

— Kaj morete odgovoriti na to? — vpraša Jagodkin porogljivo.

— Ničesar gospod, pomilujem vas!

— Hvala vam, ne rabim vašega pomilovanja! — reče Jagodkin.

— Rabite ga bolj, nego sami mislite, ly ubogi bogataš! Črez noč so vam ugrabili vašega otroka, dobrega in plemenitega otroka, a ker se date varati od te goljufinje in se nočete potruditi, da bi iskali Klariso, bom storil to sam in jaz vam razkrinkam to goljufinjo!

On se prikloni in odide iz sobe.

Ko je ostal Jagodkin sam s svojo hčerko, jo objame, ker je mislil, da jo mora pomiriti.

— Vidiš li, otrok moj, da sem imel prav, ko sem ti govoril, da pusti tega človeka. Bila si zaljubljena v njega in si mislila, da ga boš lahko povzdignila do sebe.

— Neumni otrok, zakaj jočeš? Zdi se mi, da ti je žal, da odhaja ta človek iz naše hiše.

— Ne, oče, ne jočem radi tega. Jokam, ker sem samo trenutek dvomila o tem, da mi želiš dobro.

Jagodkin jo pritisne na prsa.

— Dobri moj otrok! — reče

on, — kako te ljubim! — Ti da nisi moja Klarisa? Oho, vidi bomo, gospod Felsing, ali vam ne bo nekoč še žal, da ste na takšen način odšli iz moje hiše.

V sosednji sobi se zaslišijo glasovi. Prišla je policija po Vero. Oni zvežejo nesrečnico roki, a nato jo odnesejo na ulico.

Nesrečnica se je obupana opotekala. Toda ko je prišla na ulico, stopi Felsing k njej.

— Vera, — ji zasepeče. — Sedaj ti ne morem pomagati. Toda ne pozabi, da sem tvoj prijatelj, ki bo vse poskusil, da se dokaže tvojo nedolžnost.

Ali si v resnici prepričana, da ta deklica, ki te je uničila, ni Klarisa?

— Pri Bogu, ona je goljufinja!

— Dobro torej, Vera, potem veva oba, kaj nama je storiti. Orožnik opazi, da se Vera pogovarja s Felsingom.

— Hej, odstranite se! Ne smete govoriti s tatico, predno je ne zasliši sodnik.

On odžene Vero, a nekoliko ljudi gre za njima.

Samostan

Kakšne tri ure oddaljen od Moskve je stal samostan "pri Srcu Matere Božje."

Zgradba soji na strmih pečini, pod katero je tekla potok. Samostan je bil zgrajen v prastari dobi. Zgradil ga je neki tatarski knez, sovražnik ruskega carja Petra Velikega. Ko ga je ta pregnal, je proklel Tatar porodico Romanovov. Iz te hiše, iz tega gradu naj pride poguba nad obitelji Romanovov.

Gradišč so pozneje spremenili v samostan, a narod pripoveduje, da se zadnji tatarski knez še danes prikazuje kot prikazen.

V ta samostan vodimo sedaj čitatelja.

Ako gremo po dolgem hodniku, ki poteka skozi celo prvo nadstropje, pridemo do sobe poglavarice samostana.

Ta je bila odločna, toda obnem blaga in dobra žena. Njene velike sive oči so znale gledati strogo.

Imenovala se je mati Ana. Preteklost njena je bila znana prebivalcem onega kraja, kakor tudi opaticam.

Poglavarica je bila nekoč grofica, ki se je po lepi in solnčni otroški in dekliški dobi poročila z možem, ki ga je ljubila. Bil je to častnik, vrl vojak, ki se je odlikoval v bojih.

Imel je eno strast: bil je kvartopirec.

Čim je stopil v pokoj, ga je napadla ta strast z dvojno močjo.

Grof je odšel s svojo mlado ženo s svojega posestva ter se preselil v Petrograd in postal član kluba, kjer so ljudje izgubljali in dobivali premoženje pri kartah.

Grof je imel srečo v ljubezni, ker je dobil Ano za ženo, toda zato nesrečo v igri.

Izgubljal je in izgubljal, dokler ni konečno vsega zaigral. Iz odlikovanja na prsih je pobral drago kamenje, zaigral je vse, kar je imel. Nekega dne to uvidel, ko je igral z nekim markizom. Toda vendar ni smel nehati, ako ni hotel, da gre od mize kot berač.

Tedaj potegne nesrečni grof svojega nasprotnika k sebi ter mu zasepeče:

— Markiz, že zdavnaj sem opazil, da vam ugaja moja žena. Kaj ne?

— Da.

— Znano vam je, da je grofica Ana krepostna in da me ljubi bolj nego svoje življenje, da bi vas s preziranjem odbila če — če ne bi —

Grof preneha.

— Kaj ne bi? — vpraša markiz.

— Če je sam ne bi zaklinjal, naj vas poslušam in da me s tem reši. Imate li pogum, da stavite vse, kar ste do sedaj od mene dobili, na kocko za mojo

ženo?

Markiz zgrabi hladnokrvno kocke.

— Sprejemem, — reče on. — Sedemnajst, — reče on. — Osemnajst je več, — odvrne markiz in poskusi srečo.

On vrže kocke. Vsaka je kazala šest.

Markiz je dobil. Grof vstane s težko muko in da markizu znak, naj gre z njim.

Odvedel ga je domov in ga privedel v spalnico svoje žene. Grofica Ana je oblečena pričakovala svojega moža. Kolkol solz je prelila ona to noč, čakajoč svojega moža.

Grof ji kakor pijan od razburjenja razloži, zakaj je privedel markiza. Toda niti končal ni, ko se pripeti nekaj strašnega.

Grofica se vrže na svojega moža ter mu potegne meč iz nožnice.

V trenutku mu ga je zarinila v prsa.

— Ni se opotekla, ni kričala ta čudna žena, ko je šinila kri iz njegove rane. Ona se nasmeje ter reče markizu:

— Vi vidite, gospod markiz, kako sladka je moja ljubezen. Ali še imate voljo, da me objamete?

Markiz se zgrozi in odide iz hiše.

Grofica je sedla k trupu,

od katerega se ni premaknila, dokler je niso aretirali.

Napravila je umor in morala je za to odgovarjati.

Zaprli so jo v Petro-Pavlovsko trdnjavo.

Tam se je nahajala štiri mesece in čakala na svojo obsodbo.

— Smrt na vešalih! — se je glasila.

In nekega meglenega jutra jo res odpeljejo na dvorišče, kjer so stala vešala. Toda ta redka žena ni pokazala prav nič strahu ter niti za trenutek ni izgubila svoje popolne zavesti.

Stoječ pod vešalim je slišala, kako ji ponovno čitajo obsodbo. Toda že med čitanjem se odpro neka stranska vrata, a na dvorišče stopi car, ki se približa obsojenki.

— Dovolj je! — reče on. — Dovolj ste kaznovani, uboga žena! Ne bode umrl, ker ste samo obranili svojo čast.

Grofica Ana je bila takoj spuščena na svobodo. Nekaj dni pozneje je bilo določeno z avdienci pri carici, da bo odšla v samostan.

To je bila edina možnost, da živi dalje. Četudi je bila morilka svojega moža, ki ga je ubila, da ga kaznuje za razžaljenje, vendar ga je ljubila z vsem svojim srcem.

(Dalje prihodnjič)

John C. Metcalfe je bil lani pristopil k "Bundu," zvezi nemških nacijs v Ameriki. Postal je član samo zato, da je poizvedel vse aktivnosti "Bunda." Metcalfe trdi, da je ta zveza ameriških Nemcev popolnoma pod nadzorstvom nemške vlade.

V Londonu je ljudstvo protestiralo proti ministerskemu predsedniku Chamberlainu, ker se je podal zahtevam Hitlerja. Napise, kot jih vidite na sliki, so ljudje nosili po ulicah, rekoč, da je Anglija izgubila svojo čast.

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Harry C. John, star 65 let iz Mineola, L. I. je ubil svojo ženo ter potem povedal policiji, da ga je žena prosila, naj jo s smrtjo reši nadaljnega trpljenja.

BOŽIČNI IZLETI
V JUGOSLAVIJO

PARNIKI IZ NEW YORKA:

EUROPA 26. novembra
DEUTSCHLAND 1. decembra
HAMBURG 7. decembra
BREMEN 14. decembra
NEW YORK 15. decembra

Izborne železniške zveze od Cherbourga, Bremena ali Hamburga.

Strokovnjaški nasveti glede vizejev za priseljence in obiskovalce

Za poštenila vprašajte lokalnega agenta ali
1430 EUCLID AVE., CLEVELAND, O.

HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podpora organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 533 N. Chicago St., Joliet, Illinois

POSUJE ŽE 45. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4.000.000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116.71%

K. S. K. Jednota ima nad 35.000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 135

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obstanka nad \$6.700.000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane zalog, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močene in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

OBLAK FURNITURE

TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

VLOGE v tej posojilnici

so zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.
Sprejemamo osebne in družinske vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEND. 5670

BRAZIS BROS. CLOTHES

Obleke, površniki, suknje, narejene po meri
\$22.50
Ze narejene obleke — samo \$15.50
6905-07 Superior Avenue
6122 St. Clair Avenue
J. Okorn, mgr.
404 East 156th Street
A. Kastelle, mgr.